

ms. C del *Llibre dels feits* publicada per l'AVL, de la qual és curador juntament amb Vicent J. Escartí, i argumentà, amb criteris de caràcter documental, textual i filològic, a favor del caràcter «oficial» d'aquest manuscrit de la crònica del rei Conqueridor, la que féu copiar el rei Pere el Cerimoniós al Palau Reial de Barcelona, a diferència de la còpia considerada canònica fins ara, el ms. H, copiat al monestir de Poblet. Biosca, per la seu banda, presentà la ponència «L'edició crítica de Pere Marsili: manuscrits, collació, stemma i conclusions»; l'obra esmentada és, per descomptat, el *Liber Gestorum Illustrissimi Domini Regis Iacobi*, traducció del segle XIV del *Llibre dels feits* del rei Jaume I al llatí feta per aquest dominic. Juan Francisco Mesa (UA-IVITRA), en la ponència «Jaume I, el Conqueridor: rei sant?», presentà com a hipòtesi el fet que el rei Conqueridor fos el sant frustrat del casal de Barcelona, en paral·lel a sant Lluís de França o sant Ferran de Castella, fet que explicaria la traducció lliure de Pere Marsili. Finalment, la jornada acabà amb la intervenció de Manuel Serrano (UA-Universitat Jagellònica de Cracòvia-IVITRA), que parlà sobre els «Elements històrics de l'Imperi Bizantí en el *Tirant lo Blanch* de Joanot Martorell», és a dir, féu una revisió dels possibles referents històrics que l'autor coneixeria i que l'inspirarien en la redacció del *Tirant*.

En resum, amb una excellent afluència de públic interessat i d'inscrits —fet que en consolida la vocació també pedagògica—, aquest Simposi va ser un bon fòrum per posar en comú línies de recerca sobre clàssics, història, traducció i cultura a la Corona d'Aragó.

Jordi M. ANTOLÍ MARTÍNEZ
Universitat d'Alacant

Simposio internacional «Limits and areas in Dialectology» (Lisboa, 23-25 novembro de 2011). — Entre os días 23 e 25 de novembro de 2011 celebrouse en Lisboa o simposio internacional «Limits and areas in Dialectology», organizado polo grupo Dialectología e Diacronía do Centro de Lingüística da Universidade de Lisboa. Este encontro científico tivo como obxectivo abordar un tema clásico na disciplina dialectoloxica: a detección, delimitación, estudo e representación cartográfica de áreas e fronteiras dialectais; esta cuestión, sen dúbida complexa, foi abordada desde numerosas perspectivas, como se desenvolverá a seguir. Ademais dos vinte e catro relatorios e comunicacóns orais citados nesta crónica, presentáronse oito pósters, que tamén estarán incluídos nas actas do encontro.

Un núcleo de contribucións abordou o problema da medición cuantitativa das fronteiras lingüísticas. Ademais da conferencia convidada do Prof. Hans Goebel acerca dos métodos e traballos da escola dialectométrica fundada por el na universidade de Salzburgo, presentáronse varias comunicacóns sobre diferentes aspectos desta cuestión: Ramón de Andrés *et al.* («Horiométrie ou essai de mesure quantitative d'une frontière geoléctale ibéro-romane»), Gotzon Aurrekoetxea («Towards a scientific measure of the linguistic boundaries»), Francisco Dubert («Geographical distance and linguistic areas in Galician. A correlative analysis») e María Pilar Perea («The dialectal border between North-Western Catalan and Valencian: a quantitative approach»).

Outro grupo de intervencións centrouse na relación entre árees lingüísticas e árees culturais ou políticas, así como á diacronía da variación. O Prof. Joan Veny foi o encargado de proferir a conferencia inaugural, titulada «Limites et aires en dialectologie catalane et romane». As comunicacóns que se sucederan, colaboracións entre romanistas e celtistas, estudaron diferentes aspectos da interrelación entre as dúas árees: Jean Le Dû e Guylaine Brun-Trigaud («Les aires dialectales gallo-romanes à la lumière du celtique») e mais Elisabetta Carpitelli e Daniel Le Bris («Concordances aréales en zone atlantique»).

Aínda que tamén houbo intervencións dedicadas á presentación de proxectos de investigación,

en concreto «Slovenian geolinguistics between tradition and innovation», a cargo de Jožica Škofic, a maioría das contribucións consagrouse á investigación sobre límites e áreas en ramas concretas da lingüística. En particular, prestouse especial atención á sintaxe dialectal, con diferentes estudos, a maioría deles agrupados no *workshop How spatial is dialect syntax?*, inaugurado por unha conferencia do Prof. Sjef Barbiers titulada «Geography and cartography of the left-periphery: The case of Dutch Imperatives». As comunicacións foron as seguintes: Isabelle Buchstaller *et al.* («Geolinguistic patterns in the spatial distribution of the northern subject rule»), Elvira Glaser e Gabriela Bart («New methods in discovering syntactic areas»), Georg Kaiser e Michèle Olivière («On meteorological constructions at the boundaries of Occitania»), José Luis Ormaetxea *et al.* («EAS project: first overview of the syntax variation in the Basque language»), Christian Ramelli («The am+INF construction in German varieties»), Thomas Strobel («On the areal and syntactic distribution of indefinite-partitive pronouns in German: methodological advances and empirical results within the project ‘Syntax of Hessian Dialects’ (SyHD)»), e, finalmente, Kristel Uiboaed e Liina Lindström («Variation of verbal constructions in Estonian dialects»).

No que respecta a aspectos fonéticos (incluíndo a prosodia), morfolóxicos e léxicos, cumpre sinalar as seguintes contribucións: Gotzon Aurrekoetxea *et al.* («Prosodic variation in the Basque language: stress areas»), Esther Baiwir («Emprunts vs formes héritées: l'analyse phonétique au service de l'histoire»), Guylaine Brun-Trigaud e Albert Malfatto («Limites dialectales vs limites lexicales du domaine occitan: un impossible accord»), Maria Alice Fernandes («The diminutive suffixes of southern Portuguese: an example of new dialect formation by koineization»), Maria Celeste Nunes e Paulo Osório («Étude de quelques particularités du vocalisme du dialecte de la Municipalité de Fundão (Portugal)»).

Por último, podemos sinalar dúas contribucións que tocan aspectos sociolingüísticos e identitarios, a comunicación de Sílvia Brandão («Réalité sociolinguistique brésilienne et géolinguistique pluridimensionnelle») e a intervención conxunta de Melita Zemljak Jontes e Simona Pulko («Dialectal awareness as identity in correlation to dialectal delimitation»).

Xosé Afonso ÁLVAREZ PÉREZ
Centro de lingüística da Universidade de Lisboa

CLUB 19. Dinovè Colloqui Lingüístic de la Universitat de Barcelona: *Estil i estils. Teoria i aplicacions de l'estilística* (28 de novembre de 2011). — El dilluns 28 de novembre de 2011 es desenrottllà, a l'Aula Capella de l'Edifici Històric, el «Dinovè Colloqui Lingüístic de la Universitat de Barcelona» (UB), conegut, per les seves sigles, com a «CLUB 19», i organitzat per la Secció de Lingüística Catalana del Departament de Filologia Catalana, el Grup d'Estudis de Pragmàtica i Anàlisi del Discurs (GrEPAD) i el Grup d'Estudi de la Variació. Aquest any la matèria d'estudi versà sobre *Estil i estils. Teoria i aplicacions de l'estilística*, per tal de debatre sobre els diferents significats i aplicacions que se li atribueixen, i per a esbrinar-ne les diferents funcions que pugui tenir, ja que l'estilística s'ha tractat tant des del vessant lingüístic com el literari, i des de punts de vista diferents (com a recurs expressiu d'una obra o d'un text, d'un autor, d'un gènere, o bé d'una època; com a expressió de l'afectivitat dels parlants, etc.). Precisament una de les finalitats del colloqui fou la de destacar l'estreta connexió dels recursos estilístics com a punt d'unió entre els estudis de llengua i els de literatura, contemplats massa sovint, i de manera artificial, des de perspectives distanciades.

Després d'uns mots de presentació de la jornada a càrrec d'Adolfo Sotelo, degà de la Facultat de Filologia, Albert Soler, director del departament de Filologia Catalana, elogià tant la continuïtat d'aquests colloquis, que ja fa dinou anys que funcionen, com el seu caràcter transversal, aglutinador